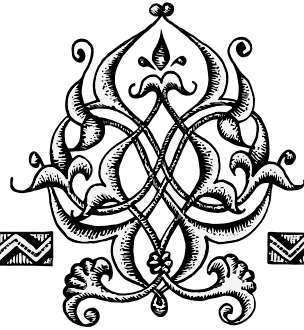

ՔԱՐՈՉԽՕՍԱԿԱՆ

Տ. ՂԱՆԻԷԼ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ՖԸՆՏԸԳԵԱՆԻ ՔԱՐՈՉՐ՝
ԽՕՍՈՒԼՄ Ս. ԳԱՅԱՆԷ ՎԱՆՔՈՒՄ
ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱԿԱՆ ՈՒԽՏԻ ԱՆԴՐԱՆԻԿ ՊԱՏԱՐԱԳԻ ԱՌԻԹՈՎ

(13 մայիսի 2019 թ.)

Յանուն Հօր եւ Որդոյ եւ Հոգւոյն Սրբոյ. ամէն:

«...հաստատել ձեր կոչումն ու ընտրութիւնը,
որովհետեւ ասիկա ընելով՝ բնա՛ւ պիտի շայթափի.
արդարեւ այսպէս է, որ եռխտեամբ պիտի հայթայթովի
ձեզի մեր Տիրոջ ու Փրկչի՝ Յիսուս Քրիստոսի
յափտենական թագաւորութեան մուտքը»
(Բ. Պետր. Ա. 10-11):

Սիրելի՛ հաւատաւոր ժողովուրդ,

Ես փառք կուտամ Աստուծոյ, որ աղօթակից եմ այսօր ձեզի հետ՝ մատուցանելով անդրանիկ Պատարագս՝ որպէս Հայ Առաքելական Սուրբ Եկեղեցւոյ եպիսկոպոս, եւ ան ալ այս սրբավայրին՝ Ս. Գայիանէ կոյսին եկեղեցւոյ մէջ: Երէկ եպիսկոպոս ձեռնադրուեցայ եւ օծուեցայ ձեռամբն Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Գարեգին Բ. Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսին: Այդ ձեռնադրութեամբ ես ընտրուեցայ Քրիստոսի առաքեալներու հետեւորդ, այդ ձեռնադրութեամբ նոր կոչում մը ստացայ Տիրոջմէն, որպէսզի հովուապետ ըլլամ Իր Եկեղեցւոյ մէջ՝ հովուելու համար այն հօտին, որ վստահուած է ինծի, քահանայապետ դառնալու այն հոգեւորականներուն, որոնք մեր թեմին կը պատկանին: Այս ամենը, անշուշտ, արտակարգ պատիւ է ու միեւնոյն ատեն բացառիկ ծանր լուծ մըն է, ծանր պարտականութիւն: Հետեւաբար՝ ինծի համար յատկապէս մասնաւոր կարեւորութիւն ունի այն երկտողը, որ

ճիշտ հիմա կարդացի, եւ որ մենք քիչ առաջ լսեցինք Պետրոս առաքեալի բերնէն՝ իր Ընդհանրական երկրորդ թուղթէն քաղուած, ուր կգրէ՝ «Հաստատեցէք ձեր կոչումն ու ընտրութիւնը» (հմմտ. Բ. Պետր. Ա. 10-11):

Ես պէտք է հաստատեմ, ըստ առաքեալին, իմ եպիսկոպոսութեան կոչումը: Պետրոս առաքեալը կըսէ. «Ես ամեն օր պէտք է հաստատեմ իմ ընտրութիւնը Աստուծմէ»: Ինչ կնշանակէ հաստատել, եթէ ոչ յիշել ու գործադրել ամեն օր, ամեն ժամ, ամեն վայրկեան այն կարեւոր կոչումը, որ ես այժմ ստացած եմ. եւ որքան ատեն կարողանամ յիշել եւ հաստատել այդ աստուածային կոչումը, այդ աստուածակոչ ընտրութիւնը, այն ատենէ, որ պիտի յաջողիմ, պիտի կարենամ աստուածահաճոյ այն առաքելութիւնը, որ տրուած է ինծի, կատարել: Բայց եթէ պատահի, որ ես մոռնամ այդ կոչումը, ընտրուած ըլլալս, ահաւասիկ, կըսէ առաքեալը, որ պիտի սայթաքիմ, պիտի ձախողիմ Աստուծոյ տրուած այդ առաքելութեան մէջ, պիտի իյնամ:

Ես երէկ ուխտ ըրած եմ իմ օծակից սրբազան եղբայրներու հետ, որ մենք հաւատարիմ կմնանք այդ կոչումին: Ես անգամ մը եւս ձեր բոլորին առջեւ, իմ միաբանակից եղբայրներու եւ հայրերու առջեւ կկրկնեմ ուխտս՝ հաւատարիմ մնալու այդ կոչումին՝ հաստատելով այդ կոչումն ու ընտրութիւնը:

Սիրելիներ, սակայն, ես միակը չեմ, որ նոր կոչում ունիմ, միակը չեմ, որ ընտրուած ըլլամ Աստուծոյ կողմէն: Ամեն մէկս կոչում ունի, ամեն մէկն ընտրուած է Աստուծմէ, ամէն անձ, որ մկրտութեան աւագանի մէջը կնքուած է, արդէն ընտրուած է Աստուծմէ. այդ անձը այդ վայրկեանէն կոչում ունի յատուկ այս իր երկրաւոր կեանքին մէջը, որովհետեւ մկրտութեան խորհուրդով է, որ ամենակալ Հայրը մեզի կըսէ՝ «Դո՛ւն ես Իմ սիրեցեալ զաւակս, դո՛ւն Իմ ժառանգորդն ես, դո՛ւն օծեալ ես, դո՛ւն քրիստոնեայ ես»: Եւ մեր մկրտութեան ժամանակ Աստուած կվկայէ մեզի՝ «Ես կուզեմ, որ դուն հետս ըլլաս միշտ եւ յաւիտենապէս»:

Ահաւասիկ, ինչ մեծ կոչում է ասիկա: Բոլորս ալ ընտրուած ենք այն վայրկեանէն, որ այդ սուրբ աւագանի ջուրը մեր վրայ կուգայ, մեզ կմաքրէ ու կսրբէ մեր մեղքերէն, մեր մարդկային տկարութիւններէն: Ահաւասիկ, դուք ալ իմ հետ պէտք է հաստատէք այդ կոչումը, պէտք է հաստատէք այդ ընտրուած ըլլալը. պէտք է յիշել ամեն օր, ամեն ժամ, ամեն վայրկեան, որ դուն ընտրուած ես, որ կոչում ունիս հետեւելու մեր Տիրոջը, ժառանգելու այդ խոստացած բարիքները:

Վտանգը, սակայն, մեծ է: Վտանգն ամեն վայրկեան կայ այս աշխարհին մէջը: Վտանգն այն է, որ մենք մոռնանք մեր ընտրուած ըլլալը, մոռնանք մեր Հայ Առաքելական Սուրբ Եկեղեցւոյ պատկանելութիւնը, մոռնանք, որ Աստուած մեզ որդեգրած է որպէս Իր սիրեցեալ զաւակներ, եւ ըստ այնմ՝ սայթաքինք, ձախողինք, իյնանք մեղքի մէջ: Եւ ինչ է մեղքը, եթէ ոչ մոռնալ, թէ ով ենք մենք, ով ենք մենք որպէս զաւակները Հայ Եկեղեցւոյ՝ օծուած քրիստոնեաները սրբալոյս Միւռնոյ: Պէտք է հաստատենք մեր ընտրութիւնը, պէտք է հաստատենք մեր կոչումը: Ինչպէս պէտք է ընենք, ինչպէս պէտք է կարենանք յիշել ամեն վայրկեան՝ ո՞վ ենք մենք: Ս. Պատարագին մասնակցելով՝ ամեն անգամ, որ մենք այս եկեղեցիէն ներս կ'մտնենք, հաստատած կ'ըլլանք մեր կոչումը, սիրելիներ: Ամեն ատեն, մասնաւորաբար, երբ մօտենանք այս խորանին եւ հաղորդուինք մեր Տիրոջ կենդանարար մարմնով ու արիւնով, ահաւասիկ, ամենագօրաւոր եւ յարգելի ձեւով հաստատած կ'ըլլանք մեր կոչումը, մեր ընտրուած ըլլալը, մեր՝ Աստուծոյ պատկանելը: Ամեն ատեն, երբ խաչ հանենք այս եկեղեցւոյ մէջ կամ ճամփուն վրայ, կամ տունին մէջը, ուր ալ որ ըլլայ, երբ ալ որ ըլլայ, ահաւասիկ, գօրաւոր կերպով հաստատած կ'ըլլանք մեր կոչումը, մեր ընտրութիւնը: Ամեն ատեն, որ անձնագոհ ծառայութիւն կատարենք, օգտակար ըլլանք իրարու, մանաւանդ անոնց, որոնք կարիքն ունին, որոնք հիւանդ են, սգաւոր են, ամեն ատեն, որ սրտով մօտենանք եւ ձեռք երկարինք նրանց, այն ատենէ զօրութեամբ հաստատած կ'ըլլանք մեր կոչումը, ամէն:

